

MOJE SOUKROMÍ! NEKOUKAT, NEŠŤOURAT! **NEŠKODNÉ POZOROVÁNÍ**

Uprostřed New Yorku stojí třicetipatrová budova. Je to budova Národní banky. Dvacáté patro této banky je plné kanceláří. Jsou to kanceláře typu: pracovní stůl s počítačem, kancelářská židle a nějaká ta umělá rostlina. To vše je jedna kancelář. Od ostatních je oddělena umělou stěnou, přes kterou vidíte na ostatní, když sedíte u svého počítače.

Na tomto patře, v jedné takové kanceláři pracuje i Megan. Megan je zaměstnanec banky, který se stará o bankovní účty. Je to mladá pohledná žena s dlouhými rovnými černými vlasy. Bydlí v jednom malém bytě na Manhattanu. V práci ji to moc nebaví, ale jsou za to dobré peníze, které potřebuje. Radši by se s kamarádkami povalovala na pláži. A tak vymýšlí všelijaké způsoby, jak se v práci zabavit.

Nejdříve začala tím, že pozorovala své kolegy. Její nadřízený ji však už několikrát vynadal za to, že nic nedělá, tak si Megan své poznatky o kolezích zapisuje do počítače a vede si takový deník, aby to vypadalo, že něco dělá. Nepíše o nich zrovna pěkně, ale jí to nevadí. Přece si to nikdo kromě ní číst nebude. Kdyby ano, byl by z toho nejspíš problém, ale na to Megan nemyslela.

V jejím „Deníku“ je toho hodně o Dannym. Podle ní je to namyšlená snaživka, co se snaží za každou cenu o to, aby byl povýšen. Zatím se mu to nedaří a Megan si z něj musí dělat legraci. V deníku má zapsáno i to, když Dannymu ukápl džem z koblíhy na košili a on si ji olízl. K tomu si Megan napsala poznámku: Nejspíš nemá čas na praní.

Byl jarní den. Megan musela zase jít do práce a zase tam musela být zavřená jako pokaždé. Jako vdycky seděla u svého počítače. Nudila se. Začala se rozhlížet kolem sebe. Viděla, jak Jenny mžourá svými malými očima do počítače a jak něco hledá, jak se Julian prohlíží v zrcadle, jak se Andy probírá v hromadě papírů a jak právě Danny mluví s jejich nadřízeným. Zapsala si své poznatky jako vždy a odešla se upravit na toalety. Sčesala si své dlouhé černé vlasy do culíku, přepudrovala si nos, natřela si ústa svou novou jemně růžovou rtěnkou a obtiskla rty do kapesníčku, aby jí nelepily. Přejela rukama přes halenku, co měla na sobě, aby ji narovнала a podívala se na displej mobilu, jestli jí někdo nenapsal zprávu.

Mezitím Danny domluvil s nadřízeným a vrátil se do své kanceláře kolem Meganina stolu. Na obrazovce jejího počítače si všiml nápisu Deník. Zastavil se a začal si ho pomalu číst. Stihl si přečíst jen část, protože Megan vyšla z toalet, a tak musel čtení rychle opustit, aby ho nezahledla.

Byly už čtyři hodiny. Megan šla domů. Pustila si hudbu a u toho si nalakovala nehty fialovým lakem, přečetla si pár časopisů a dopisů, co jí dnes přišly. Potom si šla ven zaběhat, aby si udržela svou dokonalou postavu, když celý den jen sedí u počítače. Přišla domů, uvařila si večeři, vysprchovala se a šla spát.

Druhý den ráno šla opět do práce. Vyřizovala nějaké papíry u svého stolu, když v tom přišel Danny a začal všem něco oznamovat. Používal výrazy, které měla ve svém „Deníku“. Všem ostatním v kanceláři se nelíbilo, jak Danny mluví, ale bylo jim jasné, že to nevymyslel on. Najednou se všichni v kanceláři začali podezřívát a dohadovat se. Megan se cítila špatně. Čekala, kdy ji z toho někdo nařkne. Když v tom přišel ředitel banky. Všechny překřičel a řekl: „Musím vám něco oznámit.“ Všichni utichli. „Naše banka byla v noci vyloupěna,“ pověděl sklesle ředitel. Všichni se tvářili udiveně, ale nejvíce Danny, protože v noci se jeho kamarádi vloupali do banky, aby si stáhli Meganin „Deník“. Danny chtěl totiž nutně vědět, co se v tom „Deníku“ píše o něm.

Policie začala vyslýchat všechny pracovníky banky. Megan opět pozorovala lidi kolem sebe, ale nenapadlo jí, kdo by to mohl udělat. V tom přišli za Dannym jeho

kamarádi a začali se s ním bavit. Po chvíli rozhoru s nimi se zdál Danny rozzuřený a najednou zakřičel: „Řekl jsem vám, abyste Megan z počítače stáhli jen ten Deník a ne abyste ukradli čísla účtů a pomocí nich vykradli banku!“ To uslyšela policie a zatkla Dannyho i jeho kamarády.

Vsichni byli překvapení, ale rychle se vzpamatovali. Došlo jim totiž, že všechny ty špatné věci o nich vymyslela Megan. Megan jim vysvětlila, že si „Deník“ psala jen proto, aby se nenudila a nebyl určený k tomu, aby si ho někdo četl. I tak byli na Megan naštvaní. Megan smazala „Deník“, aby se cítila aspoň trochu lépe, ale moc jí to nepomohlo. Poučila se a už nikdy nic špatného o nikom neřekla.

Aneta Ondovčáková

(Příběh volně souvisí s příběhem Kláry Sychrové)